

OBSERVATORI 9

Democràcia formal, llibertats restringides

Em vénen al cap unes paraules del secretari general de la FIFA que van passar prou de puntetes al mes d'abril, quan les va deixar anar com aquell qui no vol en una visita al Brasil. "Diré una cosa que és una bogeria, però menys democràcia a vegades és millor per organitzar un mundial." No, Jérôme Valcke no és boig. Ni és necessàriament un intolerant. Reflectia un estat d'ànim a dins de les grans organitzacions –i del pes de la FIFA, poques n'hi ha– que segur s'ha estès entre els seus membres després de les protestes als estadis i a fora dels recintes durant la copa Confederacions. Valcke, però, passa per alt que en aquest punt de la pel·lícula, a la FIFA i a tot déu que vulgui organitzar un esdeveniment de magnitud planetària se'ls ha d'exigir pulcritud, i m'atreviria a dir que aquest concepte inclou no vincular aquests esdeveniments amb ciutats o països d'integritat democràtica dubtosa.

A Valcke i a la FIFA els devien semblar demagògiques les pancartes demanant cent mestres d'escola pel que cobra Neymar. Potser sí. Sàpiga, però, que la majoria de la ciutadania no està en aquesta línia. Per als que pitjor ho passen, aquestes reivindicacions són irrenunciables. Als que no els sobra res els semblen higièniques, pel cap baix. Només una part de les elits les trobarà fora de lloc. I, sobretot, són l'expressió lliu-

Firova i Rizhova, les russes del petó polèmic ■ AFP

re d'un país que ha fet un salt econòmic i democràtic espectacular des d'aquell Brasil emergent de Lula. Amb desequilibris, com tota revolució, però amb democràcia real.

I també em ve al cap l'afer de la llei contra la promoció de l'homosexualitat a Rússia que ha

provocat una àcida polèmica amb la sueca Emma Green protestant, l'estrella local Isinbàieva fent costat de manera gairebé ridícula al poder rus i les rellevistes del 4x400 petonejant-se al podi per reblar el clau. Isinbàieva reclamava respecte per les lleis russes. Com si totes les lleis fossin justes. Com si els tics autoritaris de Putin no fossin evidents. Com si no hi hagués sospites sobre l'aparell de l'estat en judicis amb tuf de revenja personal, en persecucions a periodistes o en el control de la televisió. Democràcia formal.

A la ciutat russa de Sotxi s'hi faran els Jocs Olímpics d'hivern l'any vinent. Més enllà de tímides mostres d'inquietud perquè la llei contra la promoció de l'homosexualitat no sigui directament un pretext per perseguir-los (que és el que pensa la majoria), és clar que el COI no farà cap pressió. Fa tan sols cinc anys va assistir impassible a uns jocs d'estiu a Pequín, capital d'un estat paradigma de la repressió i de l'absència de llibertats. Se li van concedir amb l'esperança (en diria l'excusa) que fossin el detonant de l'obertura del gegant asiàtic. A l'únic que s'han obert els xinesos és als negocis. Com Rússia. I com el COI, la FIFA, la IAAF... Quan s'adonaran que la millor aportació que poden fer a la democràcia és que els règims que no són democràtics no tinguin accés a organitzar grans esdeveniments per utilitzar-los com a propaganda?

La qualitat democràtica ha de ser el criteri prioritari per concedir l'organització dels grans campionats, abans que el negoci

Toni Romero. PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

El Madrid trobarà a faltar Xabi Alonso?

S

El problema del Madrid no és només Xabi Alonso, sinó el desequilibri que té la seva plantilla i que es pot incrementar si se'n va algun altre jugador per compensar l'arribada de Gareth Bale. Tothom parla, per exemple, del problema del Barça amb els centrals, però el mig del camp del Madrid és un poema. Amb Alonso lesionat, qui posarà ordre? Khedira, insuls amb la pilota als peus? Casemiro, que ve del Castella? Illarramendi, baixa per depressió? Ancelotti vol practicar un futbol no tan directe com d'altres anys, però té un grapat de mitjapunters (Modric, Ozil, Isco i Kaká) i cap catalitzador al mig del camp. Pepe, ja ho sabem, també ha jugat al mig del camp, però el terme *construcció de joc* no seria el que més s'adequa al seu estil. Florentino haurà de fitxar encara algun jugador més, a banda de Bale.

MARCIAL GUILLÉN/EFE

Xabi Alonso fa temps que està sobrevalorat. Tot i que en el primer partit contra el Betis el mig del camp del Madrid va estar força desestructurat, el conjunt blanc té prou recursos perquè la baixa del migcampista passi desapercibuda. Per alguna cosa van pagar 30 milions per Illarramendi, que quan es recuperi de la seva lesió ha de ser el substitut d'Alonso a la sala de màquines. I al seu costat hi haurà el talentós Modric, Khedira o Casemiro, que només hauran d'estar pendents de no perdre pilotes al mig del camp i de frenar els contraatacs dels rivals per després deixar el protagonisme creatiu a Isco, Özil, Cristiano, Benzema... i sembla que també a Bale. Alonso ja té 31 anys i físicament fa temps que no està bé –encara no ha renovat el seu contracte, que expira al juny–, així que el Madrid necessita un relleu generacional en la seva posició.

Lluís Simon

Edu Ciurana

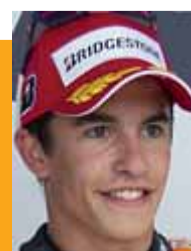
"Com sempre, guanyes una cursa i la gent s'emociona. En perds una i tot és negatiu"

L. HAMILTON. Pilot de F-1

"La lògica diu que en Marc ha de ser el campió del món, aquest any"

J. LORENZO. Pilot de Moto GP

"Brno és un dels meus circuits favorits, però les Yamaha també s'hi adapten molt bé"

M. MÁRQUEZ. Pilot de Moto GP